

Prezydent Miasta Rybnika

44-200 Rybnik, ul. Bolesława Chrobrego 2
t +48 32 43 92 107, f +48 32 42 24 124
rybnik@um.rybnik.pl

Pd-I.3120.790.2020

2020-147552

Rybnik, dnia 30 listopada 2020 r.

Interpretacja indywidualna

Prezydent Miasta Rybnika, działając na podstawie art. 14b, 14c, 14d, w związku z art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.), na wniosek

stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy, przedstawione we wniosku o udzielenie interpretacji przepisów prawa podatkowego, dotyczące stosowania art. 1b ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 1170 z późn. zm.), w związku z art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1153) – **jest prawidłowe.**

Uzasadnienie

Zgodnie z zapisami Działu II, Rozdziału 1a „Interpretacja przepisów prawa podatkowego” ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (dalej O.p.) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej na wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, interpretację przepisów prawa podatkowego (interpretację indywidualną). Wniosek o interpretację indywidualną może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przeszłych. Składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Wnioskujący o wydanie interpretacji indywidualnej składa oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego. W razie złożenia fałszywego oświadczenia wydana interpretacja indywidualna nie wywołuje skutków prawnych. Nie wydaje się interpretacji indywidualnej w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o interpretację są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celnoskarbowej albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie. W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym. Interpretacja indywidualna zawiera pouczenie o treści art. 14na oraz o prawie do wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Interpretację indywidualną wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku. Do tego terminu nie wlicza się terminów i okresów, o których mowa w art. 139 § 4 O.p. Zgodnie

z art. 14j O.p. stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz, (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa. W zakresie nieuregulowanym w ww. przepisie stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 1a O.p.

Wnioskiem z 30.08.2020 r. (data wpływu 3.09.2020 r.) i

zwróciła się o interpretację przepisów prawa podatkowego co do zakresu stosowania art. 1b ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 1170 z późn. zm.), w związku z art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1153).

Przedstawiony we wniosku zaistniały stan faktyczny:

jest właścicielem (w 100%) budynku położonego w Rybniku który jest wynajmowany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

W przedmiotowym budynku na wydzielonej powierzchni, na podstawie obowiązującej umowy najmu z dnia 10.05.2013 r. oraz 1.09.2017 r. działalność statutową, tj. oświatowo – wychowawczą służącą zaspokajaniu potrzeb religijnych lokalnej społeczności prowadzi

będący kościołem i związkiem wyznaniowym funkcjonującym w ramach Kościoła tj. zbozem działającym na podstawie Statutu Kościoła i zarejestrowanym 27 lutego 1988 roku, wpisanym do Rejestru Kościołów i Związków Wyznaniowych, prowadzonych przez Departament Wyznań MSWiA, do działu A, poz. należącym do nurtu kościołów ewangelicznych. Zbory to lokalne zgromadzenia członków Kościoła, na których czele stoi pastor. Mają one charakter autonomiczny i każdy z nich posiada osobowość prawną. jest ich federacją.

Powyższa działalność nie ma charakteru działalności gospodarczej, lokale używane są na cele niemieszkalne. Wnioskodawca, jako właściciel przedmiotowego budynku aktualnie opłaca podatek od nieruchomości za przedmiotowy budynek wraz z przypadającą na te lokale częścią nieruchomości gruntowej (w tym również za części nieruchomości będące przedmiotem umów najmu zawartych z

) wg obowiązujących w gminie Rybnik w danym roku stawek dla poszczególnych rodzajów nieruchomości. Wartość podatku jest uwzględniona w miesięcznej stawce czynszu określonej w zawartej pomiędzy stronami umowie.

Pytanie wynikające z zaistniałego stanu faktycznego:

Czy zgodnym z art. 1b ust. 1 i art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 13 ust. 6 ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania jest uiszczanie przez Wnioskodawcę, na rzecz miasta Rybnika, podatku od nieruchomości w wysokości uwzględniającej również lokale użytkowe usytuowane w budynku w Rybniku, do którego prawo używania (jako najemcy, na podstawie obowiązujących umów najmu) przysługuje

Stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego:

Stosownie do treści art. 1b ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych ulgi i zwolnienia podatkowe w zakresie podatków i opłat lokalnych przyznane kościołom i związkom wyznaniowym regulują odrębne ustawy. Natomiast w myśl art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania osoby prawne kościołów i innych związków wyznaniowych są zwolnione od opodatkowania i od świadczeń na fundusz gminny i fundusz miejski, od nieruchomości lub ich części stanowiących własność tych osób lub używanych przez nie na podstawie innego tytułu prawnego na cele niemieszkalne, z wyjątkiem części zajmowanej na wykonywanie działalności gospodarczej.

Przewidziane przepisem art. 13 ust. 6 ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania zwolnienie z podatku od nieruchomości ma charakter podmiotowy. Oznacza to, iż aby móc skorzystać z tego zwolnienia podmiot uprawniony do tego zwolnienia musi być tożsamy z podatnikiem podatku od nieruchomości za przedmiot opodatkowania korzystający z tego zwolnienia.

Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych: „Podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące:

- 1) właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, z zastrzeżeniem ust. 3;

- 2) posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych;
- 3) użytkownikami wieczystymi gruntów;
- 4) posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie:
 - a) wynika z umowy zawartej z właścicielem, Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości,
 - b) jest bez tytułu prawnego, z zastrzeżeniem ust. 2."

Zdaniem Wnioskodawcy w stanie faktycznym nie występuje tożsamość podatnika ze związkiem wyznaniowym, albowiem podatnikiem podatku od nieruchomości za budynek, w którym usytuowane są lokale użytkowe zajęte i używane przez () na statutową działalność oświatowo – wychowawczą (na cele niemieszkalne, nie jest w nich również wykonywana działalność gospodarcza) będzie Wnioskodawca.

Wnioskodawca jest właścicielem przedmiotowego budynku, zatem jego status podatkowy w podatku od nieruchomości wynika z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. () jako uprawniony do używania nieruchomości na podstawie umów najmu nie posiada statusu podatnika od nieruchomości.

Wobec tego zaś, że () nie jest w opisanym stanie faktycznym podatnikiem podatku od nieruchomości, nie będzie mogło skorzystać ze zwolnienia przewidzianego przepisem art. 13 ust. 6 ustawy gwarancjach wolności sumienia i wyznania.

Bez znaczenia przy tym jest fakt, że umowa najmu dotyczy tylko wydzielonej części nieruchomości. Rozszerzenie przedmiotu umowy najmu na całą powierzchnię nieruchomości nie miałoby w przedmiotowej sprawie wpływu na zmianę statusu podatnika od nieruchomości.

Zdaniem Wnioskodawcy powyższy stan faktyczny i prawny świadczy o zasadności jego dotychczasowego postępowania, tj. uiszczania na rzecz miasta Rybnika podatku od nieruchomości w wysokości uwzględniającej również

przedmiotowe lokale użytkowe będące przedmiotem umów najmu zawartych z

Ocena stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym.

Mając na uwadze stan faktyczny przedstawiony przez wnioskodawcę i stan prawny obowiązujący w dacie tego zdarzenia Prezydent Miasta Rybnika podziela stanowisko wnioskodawcy.

Określone w art. 13 ust. 6 ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania zwolnienie z podatku od nieruchomości ma charakter podmiotowy. Podmiot uprawniony do tego zwolnienia musi być tożsamy z podatnikiem podatku od nieruchomości za przedmiot opodatkowania korzystający z tego zwolnienia.

Na podstawie art. 14c § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa odstąpiono od uzasadnienia prawnego przyjmując stanowisko wnioskodawcy w pełnym zakresie.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, 44-101 Gliwice, w dwóch egzemplarzach (art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2019 r., poz. 2325) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 14na ustawy – Ordynacja podatkowa:

- przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:
 - 1) z zastosowaniem art. 119a;
 - 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
 - 3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.
- przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

PREZYDENT MIASTA

Piotr Kuchera